

PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA I WCZESNOSZKOLNA

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: Filozofia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna terminologię filozoficzną, posiada wiedzę o genezie i strukturze filozofii oraz kulturze intelektualnej.
- Zna i rozumie podstawowe różnice między filozofią a nauką, sztuką, religią oraz znaczenie jej dla tworzenia i funkcjonowania wiedzy poznawczej i stosowanej w edukacji.
- Zna podstawowe zakresy wiedzy filozoficznej dotyczącej interpretacji człowieka – stoicyzm, augustynizm, tomizm, filozofia żydowska, arabska oraz wiedzę o podstawowych ideach filozoficznych racjonalizmu oświeceniowego oraz filozoficznych koncepcjach pragmatycznych i utylitarystycznych.
- Posiada wiedzę o aksjologii i jej praktycznych zastosowaniach w normatywizmie społecznym – etyce i estetyce, felicytologii oraz zna filozoficzne ujęcie człowieka w egzystencjalizmie i personalizmie.
- Zna ogólne zależności między ideami filozoficznymi a zmianami w sferze kultury, idei społecznych oraz zachowaniach ludzi, ma podstawową wiedzę o aksjologicznych aspektach środowiska przyrodniczego, technicznego i społeczno-politycznego.
- Posiada umiejętność analizy i interpretacji wiedzy w zakresie jej znaczenia dla kultury intelektualnej i artystycznej oraz stosunków międzyludzkich, umie rozróżniać wiedzę ogólną i rozumie jej znaczenie w interpretacji ze stanowiska filozoficznego rezultatów poznawczych wiedzy szczegółowej.
- Posiada umiejętność rozumienia procesualnej kontynuacji i zmienności idei filozoficznych i ich sprawstwa oraz znaczenia w rozwoju społecznym, umie wyjaśniać przyczyny i uzasadniać skutki występujące w sferze funkcjonowania wartości.
- Potrafi identyfikować treści wiedzy poznawczej, ideologicznej, światopoglądowej, artystycznej oraz jej aspekty filozoficzne i aksjologiczne, potrafi analizować filozoficzne konteksty interpretacji człowieka oraz wskazywać w nich aspekty aksjologiczne.
- Posiada umiejętność krytycznego myślenia, uzasadnionego sceptycyzmu, argumentowania postawy optymizmu i pesymizmu, umie korzystać z przedmiotowych aksjologii w wyrażaniu własnego stanowiska i w ocennej waloryzacji innych stanowisk.
- Rozumie znaczenie wiedzy teoretycznej w wyjaśnianiu przyczynowym prawidłowości oraz zna rodzajowe determinizmy i konieczności w przyrodzie i społeczeństwie.
- Potrafi posiadaną wiedzę i umiejętności wykorzystywać w dalszym rozwoju intelektualnym i doskonaleniu umiejętnościowym.
- Ma świadomość potrzeby dyskusji o zagadnieniach społeczno-kulturowych w przedmiocie spraw osobowych człowieka oraz kwestii społecznych, potrafi formułować stanowisko aksjologiczne i realizować zawarte w nim wartości etyczne i poznawcze.
- Potrafi być otwarty na nowe treści poznawcze, inne idee społeczne, odmienne argumenty, uzasadnione racje, wyraża zaangażowanie w aktywności społecznej i postaw na rzecz tolerancji, wykorzystuje wiedzę filozoficzną w kontekstach relacji społecznych, w postępowaniu powoduje się motywacją etyczną.

Treści programowe dla zajęć:

- Terminologia filozoficzna, geneza filozofii i kultury struktura filozofii, związki filozofii z innymi dziedzinami wiedzy, nauki i praktyk społecznych.
- Filozofia a nauka, sztuka, religia oraz znaczenie jej dla tworzenia i funkcjonowania wiedzy poznawczej.
- Filozofie człowieka – stoicyzm, augustynizm, tomizm, filozofia żydowska, arabska, racjonalizm oświeceniowy, romantyzm, pozytywizm, egzystencjalizm, personalizm.
- Wartości i normy - aksjologii w normatywizmie społecznym: nauce, etyce, estetyce, felicytologii.
- Filozofia w sferze kultury i ideologii społecznych oraz zachowaniach ludzi, a także w aspektach środowiska przyrodniczego, technicznego i społeczno-politycznego.
- Analiza i interpretacja kultury intelektualnej, artystycznej, technicznej oraz stosunków międzyludzkich.
- Wyjaśnianie procesualnej kontynuacji i zmienności idei filozoficznych i ich sprawstwa oraz znaczenia w rozwoju społecznym, a także w sferze funkcjonowania wartości.

- Identyfikacje filozoficzne i aksjologiczne treści wiedzy poznawczej, ideologicznej, światopoglądowej, artystycznej w kontekstach edukacyjnych człowieka.
- Krytyczne myślenie, uzasadniony sceptycyzm, argumentacja postawy optymizmu i pesymizmu stosowanie przedmiotowych aksjologii w wyrażaniu własnego stanowiska i w ocennej waloryzacji innych stanowisk.
- Znaczenie wiedzy teoretycznej w wyjaśnianiu przyczynowym prawidłowości oraz rodzajowe determinizmy i konieczności w przyrodzie i społeczeństwie.
- Rola i znaczenie wiedzy teoretycznej i stosowanej oraz umiejętności w rozwoju intelektualnym i doskonaleniu umiejętnościowym.
- Filozoficzny dyskurs dialogiczny o człowieku i kwestiach społecznych ze stanowiska aksjologicznego i zawartych w nim wartości etycznych i poznawczych.
- Otwartość poznawcza, pluralizm idei, różnorodność argumentów, uzasadnione racje, aktywność społeczna, postawa tolerancji, motywacja etyczna.

Nazwa zajęć: **Socjologia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie mechanizmy socjologiczne i za ich pomocą potrafi opisać społeczeństwo oraz wyjaśniać istotę prawidłowości w relacjach człowieka ze społeczeństwem. Orientuje się i właściwie interpretuje najważniejsze pojęcia, terminy i zagadnienia z zakresu socjologii, kultury, psychologii społecznej.
- Prawidłowo analizuje przyczyny wybranych procesów i zjawisk politycznych, ekonomicznych, kulturowych.
- Zna i rozumie wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych oraz o instytucjach życia społecznego i zachodzących między nimi relacjach.
- Zna podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach oraz wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.
- Rozumie wiedzę o człowieku jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne oraz prawidłowo interpretuje procesy zachodzące w kontekstach socjalizacyjnych, sprzeczności społecznych, konfliktach socjalnych i ekskluzjach społecznych.
- Prawidłowo analizuje przyczyny wybranych procesów i zjawisk politycznych, ekonomicznych, kulturowych oraz konfliktów społecznych.
- Potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń.
- Analizuje i interpretuje wiedzę o człowieku jako podmiocie konstytuującym struktury społeczne i ich zmiany w środowisku lokalnym, zurbanizowanym, regionalnym, globalnym.
- Zna i rozumie znaczenie wartości ekonomicznych, politycznych i kulturowych w społecznych interakcjach socjalnych, relacjach międzykulturowych w kontekstach nierówności społecznych.
- Posiada przekonanie o sensie, wartości i potrzebie uczestnictwa społecznego w środowisku lokalnym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań.

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza i rozwój socjologii, odstawowe teorie socjologiczne, struktura socjologii, jej związki z innymi dziedzinami wiedzy i praktyki.
- Praca, gospodarka, konsumpcja, edukacja, a infrastruktura społeczna i potrzeby społeczne.
- Struktury społeczne, organizacje, instytucje oraz władz, rządzenie, kontrola. System normatywny i dysfunkcje społeczne.
- Więzy społeczne – typologie, struktura, funkcjonowanie.
- Socjalizacja jako proces kulturowy oraz koncepcje uczenia się a problem nierówności społecznych.
- Identyfikowanie interakcji grup społecznych społeczne i konfliktu społecznego.
- Analiza socjologicznych wyznaczników komunikacji społecznej, kultura i aksjologii życia społeczno-zawodowego.
- Rozpoznawanie zbiorowości lokalnych, urbanizowanych, globalnych.
- Społeczne postawy aksjologiczne w kontekście, nierówności, wielokulturowości oraz tolerancji.

Nazwa zajęć: **Socjologia edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Dokonuje wnikliwej analizy związanej z przedmiotem badań socjologii edukacji w odniesieniu do znanej i doświadczanej codzienności edukacyjnej.
- Opisuje i krytycznie analizuje procesy demokratyzacji edukacji oraz projektuje nowatorskie rozwiązania w tym zakresie.

- Przybliży dylematy związane ze zjawiskiem nierówności w edukacji w odniesieniu do własnych doświadczeń edukacyjnych zarówno jako ucznia, jak i studenta oraz nauczyciela-praktykanta.
- Dokonuje analizy możliwych relacji zachodzących na linii szkoła-społeczeństwo w odniesieniu do własnych doświadczeń edukacyjnych zarówno jako ucznia, jak i studenta oraz nauczyciela-praktykanta.
- Opisuje, podaje przykłady i dokonuje krytycznej analizy ukrytego programu w edukacji w odniesieniu do własnych doświadczeń edukacyjnych zarówno jako ucznia, jak i studenta oraz nauczyciela-praktykanta.
- Dokonuje analizy (z perspektywy pragmatyki społecznej, etyki) problematyki procesów edukacyjnych w odniesieniu do własnych doświadczeń edukacyjnych zarówno jako ucznia, jak i studenta oraz nauczyciela-praktykanta.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot socjologii edukacji; socjologia edukacji jako dziedzina wiedzy; obszary badawcze.
- Perspektywy teoretyczne (nurty) socjologii edukacji (m.in. funkcjonalna, teoria konfliktu, strukturalistyczna, krytyczna etc.).
- Wybrane relacje zachodzące na linii społeczeństwo-edukacja (indywidualizm a wspólnotowość; rodzaj i źródło wartości leżące u podstaw procesów edukacyjnych; globalizacja a glokalizacja; reprodukcja a emancypacja etc.).
- Problematyka nierówności w edukacji (wybrane podejścia; implikacje społeczne; wybrane przykłady
- Ukryty program edukacji (przestrzeń; podręczniki szkolne; realizowane strategie ideologiczne; kod językowy; zachowanie nauczyciela; program nauczania).
- Procesy i zjawiska edukacyjne. Pomiedzy dobrem prywatnym a publicznym.

Nazwa zajęć: **Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania dziecka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie znaczenie podstawowych pojęć z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania dziecka.
- Zna przebieg procesów rozwojowych o charakterze biologicznym zachodzących u człowieka w cyklu życia.
- Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę teoretyczną w sposób refleksyjny i krytyczny.
- Potrafi skutecznie i świadomie komunikować się z użyciem właściwej terminologii.
- Jest gotów do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia z zakresu biologii rozwoju człowieka: ontogeneza, filogeneza, homeostaza, fenotyp, genotyp.
- Etapy rozwoju pre- i postnatalnego ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki rozwoju w okresie przedszkolnym i wczesnoszkolnym.
- Przegląd czynników ontogenezy. Determinanty, regulatory i stymulatory, modyfikatory rozwoju. Czynniki teratogenne – zagrożenie prawidłowego rozwoju.
- Biologiczne układy odniesienia i ich znaczenie praktyczne. Norma w ujęciu rozwojowym, normalność, patologia. Podstawy konstruowania biologicznych układów odniesienia. Siatki centylowe.
- Rozwój struktury i funkcji w ontogenezie. Kinetyka i dynamika wzrastania. Zmiany proporcji ciała z wiekiem. Kształtowanie się dymorfizmu płciowego.
- Tendencja przemian- trend sekularny. Istota, elementy składowe, przyczyny oraz konsekwencje dla przebiegu rozwoju i procesu wychowania.

Nazwa zajęć: **Psychologia ogólna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Nazywa, definiuje, opisuje, klasyfikuje, charakteryzuje i wyjaśnia:
 - podstawowe pojęcia, terminy, zjawiska i procesy psychiczne człowieka oraz podstawowe metody badań ludzkiej psychiki;
 - podstawowe kierunki psychologiczne oraz koncepcje psychologiczne człowieka;
 - podstawowe pojęcia i prawidłowości uczenia się.
- Porównuje, klasyfikuje, wybiera i posługuje się odpowiednimi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań i na tej podstawie formułuje wnioski istotne dla celów zawodowych.
- Samodzielnie zdobywa wiedzę korzystając z wskazanych źródeł; wykorzystuje podstawowe ujęcia teoretyczne z zakresu psychologii w celu analizy i rozwiązywania złożonych problemów edukacyjnych.

- Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz istnienia etycznych problemów badań psychologicznych; odznacza się odpowiedzialnością wobec ludzi oraz wykazuje wrażliwość etyczną związaną z własną pracą i udziałem w różnych formach życia zbiorowego.
- Sprawnie komunikuje się z przedstawicielami odmiennych światopoglądów i postaw, różnych środowisk i kręgów kulturowych wykorzystując zasady asertywności i etyki. Potrafi podać i scharakteryzować konkretne przykłady tego typu badań (badania Stanleya Milgrama nad posłuszeństwem oraz „symulowane więzienie” Philipa Zimbardo), które najczęściej cytuje się w kontekście problemów etycznych.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot psychologii

- a) tradycyjne i współczesne rozumienie przedmiotu psychologii (krótki zarys historyczny psychologii jako nauki);
- b) psychologia jako nauka o czynnościach człowieka i o człowieku jako ich podmiocie.

Dziedziny, cele i zadania psychologii współczesnej.

Główne kierunki współczesnej psychologii:

- a) behawioryzm,
- b) psychoanaliza,
- c) psychologia humanistyczna,
- d) psychologia poznawcza.

Wybrane koncepcje człowieka w psychologii:

- a) psychoanalityczna koncepcja człowieka – koncepcja człowieka sterowanego przez biologię, ograniczanego przez kulturę;
- b) behawiorystyczna koncepcja człowieka – koncepcja człowieka sterowanego przez środowisko, cechy sytuacji (wzmocnienia);
- c) koncepcja natury ludzkiej w psychologii humanistycznej – koncepcja człowieka jako wszechwładnego podmiotu;
- d) koncepcja człowieka w psychologii poznawczej – koncepcja człowieka jako badacza, decydenta.

Miejsce psychologii wśród innych nauk. Powiązania psychologii z innymi naukami.

Metody poznawania psychiki (psychologiczne metody badań). Problemy etyczne w badaniach psychologicznych.

Organizm jako biologiczna baza zachowania:

- a) budowa i działanie układu nerwowego,
- b) budowa i zasady działania receptorów,
- c) części składowe układu nerwowego i ich działanie,
- d) zasady funkcjonowania układu nerwowego.

Elementarne procesy poznawcze – wrażenia i spostrzeżenia:

- a) pojęcie wrażeń i ich podział,
- b) wrażliwość i czułość,
- c) właściwości procesów spostrzegania i ich podział,
- d) rola słowa i schematów poznawczych w spostrzeganiu,
- e) uwaga i jej rodzaje.

Wyobrażenia i procesy pamięci:

- 1) wyobrażenia a spostrzeżenia,
- 2) podział wyobrażeń,
- 3) pamięć,
 - a) fazy procesów pamięciowych,
 - b) analiza faz procesu pamięciowego,
 - c) rodzaje, cechy i typy pamięci.

Czynność myślenia:

- 1) myślenie jako czynność umysłowa,
- 2) struktura czynności myślenia,
 - a) informacje jako materiał myślenia (spostreżenia, wyobrażenia, pojęcia),
 - b) operacje umysłowe,
 - c) reguły sterujące łańcuchem operacji umysłowych.
- 3) rola myślenia w rozwiązywaniu problemów,
 - a) myślenie produktywne i reproduktywne,
 - b) fazy rozwiązywania problemów,
- 4) związek myślenia z mową.

Emocje i uczucia:

- 1) ogólna charakterystyka procesu emocjonalnego – komponenty emocji:
 - a) znak,
 - b) intensywność,

- c) treść,
- 2) emocje pierwotne i emocje pośrednie (uczucia),
- 3) ekspresja emocjonalna,
- 4) wpływ procesów emocjonalnych na procesy poznawcze i sprawność działania,
- 5) rodzaje procesów emocjonalnych i ich właściwości,
- 6) klasyfikacja uczuć i ich rola w życiu człowieka,
- 7) kontrola emocjonalna i możliwości modyfikacji procesów emocjonalnych.

Procesy motywacyjne:

- 1) Ogólna charakterystyka procesów motywacyjnych – komponenty emocji:
 - a) użyteczność i prawdopodobieństwo,
 - b) kierunek,
 - c) natężenie,
- 2) związek motywacji z procesami emocjonalnymi,
- 3) potrzeby i zadania jako źródło aktywności,
- 4) związek motywacji z aktywnością człowieka,
- 5) sytuacje trudne i ich wpływ na procesy motywacyjne,
- 6) frustracja i stres psychologiczny – jak świadomie radzić sobie ze stresem.

Pojęcie i podstawowe prawidłowości uczenia się:

- 1) pojęcie uczenia się w psychologii:
 - a) uczenie się jako czynność,
 - b) uczenie się jako proces,
- 2) uczenie się zwierząt i ludzi:
 - a) cechy wspólne,
 - b) różnice między uczeniem się ludzi i zwierząt,
- 3) podstawowe formy uczenia się.

Przebieg uczenia się i jego wyniki:

- 1) etapy uczenia się:
 - a) recepcja (odbiór) materiału,
 - b) ćwiczenia i utrwalanie – analiza krzywych uczenia się,
- 2) organizacja procesu uczenia się a jego wyniki:
 - a) pojęcie transferu i jego rodzaje,
 - b) hamowanie proaktywne i retroaktywne,
 - c) sposoby organizowania materiału uczenia się,
- 3) wpływ innych czynników na wyniki uczenia się:
 - a) motywacje uczenia się,
 - b) znaczenie nagród i kar w procesie uczenia się,

Osobowość i jej składniki:

- 1) osobowość,
- 2) temperament:
 - a) pojęcie temperamentu,
 - b) właściwości procesów nerwowych,
 - c) typy układu nerwowego wg Pawłowa,
- 3) zdolności i uzdolnienia,
- 4) inteligencja,
- 5) potrzeby,
- 6) zainteresowania,
- 7) postawy,
- 8) obraz samego siebie i obraz świata.

Nazwa zajęć: Psychologia rozwojowo-wychowawcza

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ujmuje zjawiska rozwojowe i wychowawcze w czasie i w uwarunkowaniach.
- Rozumie prawidłowości funkcjonowania człowieka w okresie dzieciństwa, dorastania i dorosłości.
- Integruje wiedzę o faktach rozwojowych w całościowy obraz funkcjonowania człowieka w danym stadium rozwoju.
- Posługuje się refleksyjnie klasycznymi i nowoczesnymi koncepcjami rozwoju człowieka.
- Potrafi opisać czynniki ryzyka i czynniki sprzyjające rozwojowi w danym okresie życia.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe problemy psychologii rozwoju i wychowania.
- Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka.
- Modele rozwoju i determinanty rozwoju i wychowania człowieka.
- Kryzys a rozwój.

- Rozwój człowieka a środowisko.
- Rozwój człowieka z perspektywy wybranych podejść psychologicznych.
- Kryzysy rozwojowe okresu dzieciństwa.
- Kryzysy rozwojowe okresu szkolnego.
- Wspieranie rozwoju i zagrożenia rozwojowe.

Nazwa zajęć: Psychologia społeczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie (nazywa, definiuje, opisuje, klasyfikuje, charakteryzuje):
 - podstawowe zjawiska oraz kategorie funkcjonowania człowieka w kontekście społecznym,
 - podstawowe struktury, funkcje i cele postaw oraz grup społecznych.
- Porównuje, klasyfikuje, wybiera i posługuje się odpowiednimi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań i na tej podstawie formułuje wnioski istotne dla celów zawodowych.
- Samodzielnie zdobywa wiedzę korzystając z wskazanych źródeł; wykorzystuje podstawowe zjawiska i procesy z zakresu psychologii społecznej w celu analizy i rozwiązywania złożonych problemów edukacyjnych.
- Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności oraz istnienia etycznych problemów badań psychologicznych; odznacza się odpowiedzialnością wobec ludzi oraz wykazuje wrażliwość etyczną związaną z własną pracą i udziałem w różnych formach życia zbiorowego.
- Sprawnie komunikuje się z przedstawicielami odmiennych światopoglądów i postaw, różnych środowisk i kręgów kulturowych wykorzystując zasady asertywności i etyki.

Treści programowe dla zajęć:

- Psychologia społeczna – czym i jak się zajmuje? (przedmiot psychologii społecznej, psychologia społeczna a inne dyscypliny pokrewne).
- Jak ludzie spostrzegają i interpretują własne zachowania i zachowania innych? (społeczne myślenie).
- Charakterystyka wybranych narzędzi wpływu społecznego (przejawy i mechanizmy wpływu społecznego; możliwości obrony przed niepożądanym wpływem innych).
- Społeczne relacje:
 - zachowania prospołeczne: dlaczego ludzie pomagają innym? (teorie wyjaśniające pomaganie; wyznaczniki pomagania),
 - agresja i przemoc: dlaczego ranimy innych? (teorie i wyznaczniki agresji; profilaktyka zachowań agresywnych – treningi asertywności).
- Problem konformizmu (pojęcie konformizmu; czynniki powodujące nasilenie lub osłabienie konformizmu).
- Małe grupy społeczne jako system jednostek pozostających ze sobą w interakcji.
- Charakterystyka postaw (struktura, wymiary i funkcje postaw; zmiany i kształtowanie postaw).
- Uprzedzenie, rasizm, stereotypizacja, dyskryminacja.
- Negocjacje jako jeden ze sposobów rozwiązywania konfliktów.

Nazwa zajęć: Psychologia kliniczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie teoretyczne modele i poglądy ułatwiające zrozumienie genezy i rozwijania się nieprzystosowawczych (zaburzonych) zachowań. Wymienia, opisuje, wyjaśnia i rozpoznaje zachowania (objawy i cechy istotne) charakterystyczne dla określonych zaburzeń.
- Wymienia, określa, definiuje podstawowe znaczenia normy (normalności).
- Wykorzystuje podstawową wiedzę z zakresu psychologii klinicznej w celu analizowania i interpretowania problemów wychowawczych a także analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań.
- Samodzielnie zdobywa wiedzę korzystając z wskazanej literatury oraz potrafi samodzielnie wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu psychologii klinicznej w celu analizy i rozwiązywania złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych.
- Wypowiada się w sposób precyzyjny i spójny zarówno w mowie jak i na piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień psychologii klinicznej; potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zdań zawodowych i efektywnej komunikacji.
- Wykazuje umiejętność prezentowania własnych pomysłów, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów jak również potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania.

- Aktywnie uczestniczy (współpracuje) w grupie i przejawia zdolność do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie.
- Odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do prac oraz odpowiedzialnością wobec ludzi, dla dobra których działa; powierzone mu zadania wykonuje z odpowiednią dbałością.

Treści programowe dla zajęć:

- Problem normy i zdrowia. Pojęcie zaburzeń rozwoju psychiki i czynniki zaburzeń rozwoju (kierunki rozwoju i formy ich patologizacji).
- Teoretyczne modele i poglądy ułatwiające zrozumienie genezy i rozwijania się nieprzystosowawczych (zaburzonych) zachowań – podstawy psychologiczne współczesnej psychologii klinicznej/psychopatologii (najważniejsze teorie na zaburzenia struktury osobowości jako źródła zaburzeń psychicznych).
- Ogólne zasady rozpoznawania zaburzeń zachowania w wieku rozwojowym:
 - diagnoza psychologiczna w zaburzeniach zachowania u dzieci i młodzieży,
 - kryteria diagnostyczne stosowane w psychologii klinicznej dzieci i młodzieży.
- Ogólna charakterystyka wybranych zaburzeń rozwoju psychicznego dziecka i zaburzeń zaczynających się w okresie dzieciństwa i adolescencji.
- Upośledzenie umysłowe – niepełnosprawność umysłowa.
- Zaburzenia rozwoju psychicznego:
 - specyficzne zaburzenia rozwoju
 - całościowe zaburzenia rozwojowe.
- Zaburzenia zachowania i emocji rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie i w wieku młodzieńczym:
 - zaburzenia hiperkinetyczne (zespoły nadpobudliwości ruchowej),
 - zaburzenia zachowania,
 - mieszane zaburzenia zachowania i emocji,
 - zaburzenia emocjonalne rozpoczynające się zwykle w dzieciństwie,
 - zaburzenia funkcjonowania społecznego rozpoczynające się w wieku dzieciństwa lub w wieku młodzieńczym,
 - tiki,
 - inne zaburzenia zachowania i emocji rozpoczynające się w wieku dzieciństwa (mowienie mimowolne, zanieczyszczanie się kałem, zaburzenia odżywiania, stereotypie ruchowe, jękanie, mowa bezładna).
- Uzależnienia (w tym od środków psychoaktywnych, komputera). Politoxymania jako próba rozwiązywania konfliktów i kryzysów wieku rozwojowego.
- Zaburzenia w procesie kształtowania osobowości w dzieciństwie i młodości.
- Psychologiczne aspekty trudności w wychowaniu dzieci z zaburzeniami rozwoju i zachowania.

Nazwa zajęć: Pedagogika ogólna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma podstawową wiedzę o miejscu pedagogiki w strukturze nauk o wychowaniu człowieka i pedagogiki ogólnej w strukturze nauk pedagogicznych istotnych dla zjawisk społeczno-kulturowych.
- Ma elementarną wiedzę o podstawowych kategoriach pedagogicznych problematyki wychowania – istotnych dla Pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej.
- Ma uporządkowaną wiedzę o genezie, istocie, zróżnicowaniu i poziomach refleksji pedagogicznej (istotnej dla kształcenia w zakresie Pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej).
- Potrafi umiejętnie argumentować wieloaspektowe zagadnienia pedagogiczne w pedagogice ogólnej (symptomatyczne także dla Pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej).
- Ma świadomość obecności swoistego języka współczesnej pedagogiki, kształcąc myślenie o edukacji – od potocznego obciążonego stereotypami do myślenia naukowo-krytycznego (wynikającej z wiedzy z zakresu współczesnych zjawisk społeczno-kulturowych).
- Dostrzega, wskazuje i rozróżnia antynomie, kontrasty i dwuznaczności we współczesnej pedagogice (istotne w perspektywie studiów na kierunku Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna).

Treści programowe dla zajęć:

- Proces kształtowania się pedagogiki jako dyscypliny naukowej.
- Antropologiczne, ontologiczne, aksjologiczne i epistemologiczne podstawy współczesnej pedagogiki.
- Etapy rozwoju refleksji pedagogicznej (istotne dla Pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej).
- Zjawisko wychowania. Aksjologiczne podstawy wychowania.
- Charakterystyka współczesnych systemów wychowania (istotnych dla obszaru edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej).

- Edukacja, jako przedmiot pedagogiki w perspektywie wertykalnej.
- i horyzontalnej oraz jej subdyscypliny.
- Relacja wychowawcza wychowanek – wychowawca – sytuacja wychowawcza. Wychowanie i środowisko.
- Zagadnienia pedeutologii w pedagogice ogólnej (dla obszaru Pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej).
- Zagadnienia metodologiczne i ważniejsze koncepcje współczesnej Pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej.
- Antynomie, kontrasty i dwuznaczności we współczesnej pedagogice (istotne w perspektywie studiów na kierunku Pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna).

Nazwa zajęć: Historia wychowania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najważniejsze koncepcje wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego w perspektywie historycznej.
- Zna i potrafi zaprezentować główne idee wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego oraz ich twórców.
- Potrafi dokonać analizy różnych systemów wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego z dostosowaniem do współczesnych wymogów.
- Potrafi przeanalizować literaturę związaną z dziejami wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego i wyciągnąć wnioski.
- Potrafi zaadaptować pewne rozwiązania historyczne do swojej aktualnej pracy wychowawczej.
- Potrafi myśleć naukowo w perspektywie historycznej i tym samym kreować wiedzę naukową i praktyczną dotyczącą wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego przy użyciu nowoczesnych technologii.

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie głównych nurtów myśli pedagogicznej w perspektywie historycznej.
- Zaprezentowanie głównych przedstawicieli – twórców systemów wychowania przedszkolnego i wczesnoszkolnego.
- Przedstawienie głównych instytucji realizujących wychowanie przedszkole i wczesnoszkolne w dziejach wychowania i szkolnictwa.
- Porównanie różnych systemów i wskazanie na próby adaptacji ich we współczesnej pedagogice w zakresie teoretycznym i praktycznym.

Nazwa zajęć: **Współczesne kierunki pedagogiczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma uporządkowaną, pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat współczesnych kierunków pedagogicznych i nauk współpracujących.
- Definiuje i analizuje różne prądy i kierunki pedagogiczne, których wiedza dotyczy podstawowych wzorów myślenia naukowego i określonych zjawisk wychowawczych.
- Weryfikuje elementy edukacji i ich wymiar pedeutologiczny.
- Prawidłowo projektuje działania edukacyjne zgodne z ideą pedagogiczną poszczególnych kierunków pedagogicznych pozwalających na rozwiązywanie także nietypowych zadań/problemów edukacyjnych.
- Posiada umiejętność argumentowania z wykorzystaniem poglądów, formułowania wniosków i tworzenia syntetycznych podsumowań.
- Postępuje zgodnie z zasadami etyki nauczycielskiej obligującej do podmiotowej postawy w każdej sytuacji dydaktyczno-wychowawczej.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawy klasyfikacji prądów (kierunków) pedagogicznych – prądy, kierunki i nurty w pedagogice przełomu wieków.
- Geneza, przedstawiciele, ramy czasowe, zasięg terytorialny, podstawy teoretyczne i tezy oraz warianty, stosunek do innych prądów (kierunków), recepcja prądu (kierunku) w Polsce.
- Pedagogika polska na mapie paradygmatów i teorii. Myślenie krytyczne w pedagogice (dylematy ocen poznawczych szkoły i współczesnego nauczyciela).
- Współczesne dyskursy o istocie wychowania i idei edukacji.
- Edukacja emancypacyjna i pedagogika wyzwolenia. Prezentacja teorii oporu jako strategii pedagogicznej.
- Wielokulturowość i międzykulturowość w edukacji – cywilizacyjne i kulturowe uwarunkowania podmiotowości współczesnej pedagogiki.
- Spory wokół antypedagogiki.

- Humanizm i pedagogika humanistyczna.
- Postmodernistyczne myślenie o świecie, człowieku, edukacji, kulturze.
- Podstawy i przesłanki nowego myślenia o nauczycielu – pedagogu na przełomie wieków i tysiącleci.

Nazwa zajęć: Dydaktyka ogólna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi przedstawić wiedzę o dydaktyce, jako subdyscyplinie pedagogiki oraz charakteryzuje jej zmienność i zadania.
- Rozróżnia główne nurty myślenia o edukacji i szkole i umiejętnie weryfikuje modele współczesnej szkoły.
- Prawidłowo interpretuje cele kształcenia i treści tych celów; podmioty stanowienia celów; wybrane koncepcje formułujące cele kształcenia.
- Charakteryzuje treści kształcenia, kryteria oraz zasadach ich doboru i układu; wykorzystuje wiedzę o treściach kształcenia do konstruowania procesu dydaktycznego.
- Wykorzystuje wiedzę o modelach procesu kształcenia oraz zasadach organizujących przebieg procesów nauczania – uczenia się do jego projektowania.
- Potrafi wskazać i poprawnie klasyfikować metody nauczania i uczenia się; rozróżnia metody stymulujące myślenie uczniów i metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy oraz metody projektów.
- Dostrzega i poprawnie stosuje materiał dydaktyczny jako przedmiot pracy nauczyciela i ucznia – kryteria i narzędzia doboru programów i podręczników szkolnych oraz innych nośników materiału dydaktycznego.
- Potrafi poprawnie ocenić osiągnięcia szkolne ucznia w procesie kształcenia, analizować objawy i przyczyny niepowodzeń szkolnych; wskazać źródła profilaktyki i terapii niepowodzeń szkolnych.
- Odpowiedzialnie projektuje indywidualizację procesu nauczania – uczenia się zgodnie z założeniami projektowania dydaktycznego.
- Potrafi wyróżnić rezultaty procesu kształcenia, kontrolę, oceny, błędy oceniania, zewnątrzszkolny i wewnątrzszkolny system oceniania jakości szkoły.

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza i rozwój dydaktyki. Dydaktyka jako nauka – przedmiot i zadania. Metody badań dydaktycznych.
- Główne systemy dydaktyczne a współczesny model procesu kształcenia ogólnego.
- Podstawowe pojęcia dydaktyczne. Wartości i cele kształcenia ogólnego.
- Proces kształcenia ogólnego. Zasady w procesie dydaktycznym – doboru treści, nauczania, uczenia się.
- Metody kształcenia i współczesne trendy w tym zakresie. Koncepcja kształcenia wielostronnego.
- Formy organizacyjne kształcenia. Rola środków dydaktycznych w kształceniu.
- Planowanie pracy dydaktycznej – założenia projektowania dydaktycznego.
- Osiągnięcia szkolne uczniów i ich pomiar.
- Indywidualizacja kształcenia na gruncie projektowania dydaktycznego.
- Ewaluacja procesu kształcenia – ocenianie wyników procesu kształcenia.

Nazwa zajęć: Teoria i praktyka wychowania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Definiuje naukowy charakter teorii wychowania, określa jej obszar badań i działań oraz główne tendencje i kierunki rozwoju współczesnych teorii wychowania.
- Zna współczesne poglądy na istotę wychowania i jego właściwości oraz wieloaspektowe podstawy wychowania; rozróżnia najważniejsze współczesne kontrowersje wokół wychowania.
- Dostrzega zależności między teorią wychowania a praktyką pedagogiczną w obszarze wychowania, opieki i profilaktyki, a także rozpoznaje i wyjaśnia relacje zachodzące między wychowaniem a innymi procesami i zjawiskami społecznymi.
- Rozróżnia środowiska wychowawcze, ich zasadnicze właściwości, rozumie ich znaczenie w procesie wychowania.
- Rozróżnia style i postawy wychowawcze, metody i techniki wychowania, potrafi je analizować w odniesieniu do sytuacji wychowawczych i odnieść do pracy z dzieckiem/ucznikiem z uwzględnieniem zasad etyki zawodowej.
- Potrafi zademonstrować: umiejętność projektowania procesu wychowania, umiejętności komunikacyjne, organizacyjne, kreatywnego rozwiązywania problemów wychowawczych i radzenia sobie w trudnych sytuacjach z uczniami, w tym z uczniem zdolnym i o specjalnych potrzebach edukacyjnych, w zakresie planowania działań własnych i wychowawca, a także współpracy w relacjach międzyludzkich.

Treści programowe dla zajęć:

- Teoria i teorie oraz koncepcje i modele wychowania. Teoria wychowania – geneza, uwarunkowania powstawania. Od umiejętności praktycznych i sztuki wychowania do teorii i nauki o wychowaniu. Etapy formowania się teorii o wychowaniu. Modele i koncepcje a teorie wychowania. Zadania i funkcje teorii wychowania. Relacja pomiędzy teorią a praktyką w myśleniu i działalności wychowawczej. Teoria wychowania a inne dyscypliny pedagogiczne. Teoria wychowania a dyscypliny podstawowe jako jej naukowe źródła. Teoria wychowania a subdyscypliny pedagogiki.
- Metodologiczne problemy teorii wychowania. Definiowanie i ustalanie przedmiotu badań teorii wychowania. Przedmiot badań a specyfika rzeczywistości. Relacje i zależności pomiędzy przedmiotem i metodą badań. Główne orientacje badawcze w teorii wychowania. Zarzuty dotyczące metodologii badań w teorii wychowania. Kryzys metodologicznej tożsamości teorii wychowania. Nowe propozycje i modele podejść badaczy rzeczywistości wychowania.
- Dylematy i kontrowersje wokół wychowania okresu przemian. Wychowanie w obliczu globalizacji, wychowanie do demokracji, wobec idei wspólnotowości, wychowanie a wielokulturowość, podmiotowość, kryzys wartości. Rozstrzygnięcia terminologiczne, poszukiwanie odniesień praktycznych w rzeczywistości społecznej. Możliwości działań wychowawczych.
- Wychowanie w kategoriach procesu i zmiany. Istota procesu wychowania, jego właściwości. Struktura procesu wychowawczego. Sytuacje wychowawcze ich istota i struktura. Tworzenie czy przekształcanie sytuacji. Obiektywny i subiektywny obraz sytuacji wychowawczych.
- Aksjologiczne i teleologiczne problemy teorii wychowania. Określenie wartości i sposoby ich istnienia. Klasyfikacja wartości. Rola wartości w wychowaniu. Cele i ideały wychowania – ich rodzaje, źródła, funkcje. Wartości źródłem wychowania. Strategie wychowania do wartości - pedagogia wartości i celów. Kontrowersje wokół celów wychowania.
- Fenomen wychowania. Rozumienie wychowania i jego definicje – podejście porównawcze, próba porządkowania ujęć definicyjnych Wychowanie i jego cechy. Różne koncepcje wychowania - ich analiza i próba wartościowania – humanistyczne, empiryczne, normatywne, krytyczne, strukturalistyczne i systemowe i konstruktywistyczne. Wychowanie w świetle koncepcji psychologicznych i pedagogicznych – podejście behawioralne, humanistyczne i psychospołeczne.
- Wychowanie a samowychowanie. Wychowanie a rozwój.
- Wychowanie a inne pojęcia pedagogiczne i pokrewne rodzaje działalności. Wychowanie o profilu intelektualno-indywidualnym w nauczaniu, kształceniu, samokształceniu i edukacji. Wychowanie a procesy wprowadzania człowieka w życie społeczne i świat kultury (socjalizacja, inkulturacja).
- Alternatywne ujęcia i interpretacje wychowania. Cechy i właściwości alternatywnego myślenia o wychowaniu. Odmianny myślenia alternatywnego. Życie bez wychowania i inne podejścia alternatywne – między utopią a sensownym sprzeciwem – ocena konsekwencji.
- Teoretyczne i praktyczne podstawy metod oraz technik wychowania. Klasyfikacja i charakterystyka metod wychowania. Karanie i nagradzanie wychowawcze, modelowanie, metody słowne, zadaniowe i grupowe. Kryteria doboru metod. Warunki skuteczności i możliwości stosowania. Metoda bez porażek T. Gordona – założenia i ćwiczenia praktyczne. Zamiast karania i nagradzania – rozwiązania praktyczne wg A. Faber, E. Mazlish. Techniki oddziaływań wychowawczych. Techniki wymiany opinii. Techniki oparte na dramatyzacji. Techniki wzmacniania pozytywnego i negatywnego. Techniki oddziaływań niewerbalnych. Techniki organizowania czasu wolnego. Analiza założeń i ćwiczenia praktyczne.
- Psychospołeczne warunki skutecznego wychowania. Zewnętrzne, wewnętrzne oraz osobowe uwarunkowania odpowiedzialności i skuteczności wychowania. Rozumienie dzieci i młodzieży w sensie personalistycznym. Podmiotowość w pedagogice. Akceptacja. Autentyzm. Empatia. Demokratyczny styl wychowania. Diagnoza indywidualna i grupowa. Efektywne komunikowanie się. Praca nad sobą nauczyciela – kierunki, znaczenie. Nowoczesne kształcenie. Nowoczesna szkoła. Współpraca szkoła – rodzina.
- Dziedziny wychowania. Charakterystyka celów zadań, metod i kontrowersji w obszarze wychowania umysłowego, fizyczno-zdrowotnego, społeczno-moralnego, estetycznego, patriotycznego, religijnego, seksualnego, medialnego.
- Środowiska wychowawcze – charakterystyka, problemy, zagrożenia. Pojęcie rodziny, typologia rodzin, analiza funkcji rodziny i przeobrażeń w tym zakresie, przemiany współczesnej rodziny, kryzys rodziny jako instytucji życia społecznego. Styl wychowania, postawy rodzicielskie. Rodzina dysfunkcyjna. Pojęcie małej grupy społecznej, analiza jej właściwości. Klasyfikacja grup. Mechanizmy oddziaływania grupy na jednostkę. Przywództwo, komunikacja, interakcje w grupie. Wychowawcze i socjalizacyjne znaczenie funkcjonowania w grupie. Szkoła jako instytucja wychowawcza. System edukacji. Struktura organizacyjna szkoły. Rola dyrektora i rady pedagogicznej. Niedomagania w funkcjonowaniu szkoły – możliwości rozwiązań.

- Błąd w wychowaniu – istota, klasyfikacja, charakterystyka. Wychowanie błędne a nieskuteczne. Pojęcie błędu wychowawczego. Uwarunkowania popełniania błędów. Rodzaje błędów i ich charakterystyka: rygoryzm, agresja, hamowanie aktywności, obojętność, ekspozowanie siebie, uległość, zastępowanie idealizacją dziecka, niekonsekwencja, nadmierna koncentracja na dziecku, nadmierna koncentracja na sobie, nadmierna koncentracja na zadaniu, niedoceniając zadań dziecka. Skutki błędów wychowawczych.
- Zagrożenia dla rozwoju i wychowania we współczesnym świecie. Trudności wychowawcze. Istota, przyczyny, rozmiary, przejawy, sposoby zapobiegania. Przemoc w wychowaniu istota, przyczyny, przejawy, rozmiary, sposoby zapobiegania.
- Wychowawca i wychowanek jako podmioty wychowania. Zadania dydaktyczno-wychowawcze, organizacyjne i pomocowe nauczyciela-wychowawcy. Style wychowawcze. Nauczyciel z perspektywy ucznia. Kierowanie wychowawcze – praca z klasą szkolną. Kompetencje diagnostyczne, komunikacyjne, metodyczne, interpretacyjne, moralne, itp. nauczyciela. Relacje między podmiotami wychowania. Ukryte programy działania. Strategie „przetrvania”. Odpowiedzialność pedagogów. Powinności nauczyciela-wychowawcy.

Nazwa zajęć: **Pedagogika społeczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawy teoretyczno-metodologiczne pedagogiki społecznej jako dyscypliny naukowej oraz poprawnie posługuje się podstawowymi pojęciami z zakresu pedagogiki społecznej.
- Posiada podstawową, uporządkowaną wiedzę o otwartych i funkcjonalnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących oraz rozpoznaje współczesne problemy socjalno-pedagogiczne istniejące w zróżnicowanych środowiskach życia człowieka.
- Rozróżnia zagrożenia egzystencjalne towarzyszące współczesnemu człowiekowi w jego środowisku życia.
- Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki społecznej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, naprawczych, kompensacyjnych, wspierających, animacyjnych i profilaktycznych w środowisku.
- Postępuje zgodnie z zasadami etyki obligującymi do pomocy, profilaktyki i wsparcia społecznego osób i grup wymagających opieki i troski pedagogicznej oraz rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji, ma świadomość potrzeby ich doskonalenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Pedagogika społeczna jako dyscyplina naukowa – geneza, przedmiot i zadania pedagogiki społecznej. Obszary zainteresowań teoretycznych i dziedziny praktyki pedagogiki społecznej. Główne nurty polskiej pedagogiki społecznej w ujęciu historycznym. Tożsamość naukowa polskiej pedagogiki społecznej końca XX w i początku XXI w oraz główne szkoły i zespoły badawcze. Charakterystyka metodologiczna pedagogiki społecznej. Dorobek i aktualny stan badań w pedagogice społecznej w Polsce.
- Podstawowe pojęcia – diagnoza społeczna, profilaktyka, kompensacja, ratownictwo pomoc, opieka, wsparcie społeczne, praca w środowisku, siły społeczne i ich organizacja, pojęcie środowiska i typologia środowisk. Analiza pojęć i wzajemnych powiązań między nimi.
- Rodzina jako środowisko wychowawcze – problemy dezorganizacji i przeobrażenia rodziny. Struktura, typy rodzin oraz przemiany funkcji rodziny, zagrożenia, alternatywne modele życia rodzinnego. Rodzina społecznego i indywidualnego ryzyka. Zjawiska patologii i dewiacji w życiu rodziny. Dziecko w rodzinie funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej. Wsparcie rodziny. Rodzinne i instytucjonalne formy opieki zastępczej i całkowitej. Współczesne koncepcje wspierania dziecka i rodziny niewydolnej wychowawczo, problem wychowania w instytucji.
- Przemiany środowiska wychowawczego szkoły – szkoła środowiskowa czy elitarna, kształtowanie kompetencji społecznych ucznia. Funkcje szkoły. Modele szkoły. Czynniki równego startu. Bariery i zagrożenia dostępu do oświaty. Próba określenia wizji współczesnego i przyszłego systemu edukacyjnego, kapitał ludzki.
- Agresja i przemoc w szkole. Definicja agresji i przemocy, źródła i przejawy agresji, czynniki warunkujące przemoc i agresję, programy profilaktyczne.
- Grupa rówieśnicza jako środowisko wychowawcze. Pojęcie grupy w naukach społecznych. Definicja grupy rówieśniczej. Organizacja, struktura i funkcje. Typy przywództwa. Funkcje związków i ruchów młodzieży.

- Środowisko lokalne – przeobrażenia i przemiany. Środowisko lokalne – definicja. Wspólnota, a stowarzyszenie. Więzy w środowisku lokalnym. Koncepcja kręgów J. Pietera. Koncepcja sił społecznych wg H. Radlińskiej. Typy środowisk lokalnych.
- Instytucje diagnozujące środowisko: OPS-y, poradnie psychologiczno-pedagogiczne, rodzinne ośrodki diagnostyczno-konsultacyjne, kuratorzy sądowi, ośrodki interwencji kryzysowej, instytucje o działalności socjalnej.
- Ubóstwo kulturowe i nędza materialna jako zjawiska towarzyszące przemianom cywilizacyjnym. Marginalizacja i wykluczenie społeczne, problemy społeczne: bezrobocie, bezdomność, żebractwo, nowe ubóstwo itp.
- Pedagogika społeczna wobec wyzwań modernizacji. Modernizacja tradycyjnych społeczeństw i społeczności, cechy społeczeństwa ponowoczesnego. Migracje jako zjawisko społeczne. Imigracja. Globalizacja. Eurosieroctwo. Ponowoczesna osobowość, kultura popularna jako czynnik socjalizacji, redefinicja ról społecznych: przemiany płci kulturowej. Dylematy wielokulturowości.
- Wymiar profilaktyczny działania pedagoga społecznego; etyczne i profesjonalne aspekty działania pedagoga społecznego.
- Dyskursy czasu wolnego. Pojmowanie czasu wolnego. Czas wolny jako wartość osobowa i zbiorowa. Kultura czasu wolnego. Media elektroniczne jako obszar zainteresowań współczesnej pedagogiki społecznej. Styl życia a zagrożenia zdrowia jednostki i społeczeństwa w rozwijającej się cywilizacji.

Nazwa zajęć: Pedagogika porównawcza

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wyjaśnić i opisać zakres i specyfikę komparatystyki edukacyjnej uprawianej w Polsce i na świecie.
- Wymienić głównych przedstawicieli komparatystyki pedagogicznej, ich główne obszary działania i opisać specyfikę ich postępowania metodologicznego.
- Wyjaśnić wpływ ideologii na funkcjonowanie i zmiany w systemie edukacji w danym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem światowych tendencji neoliberalnych.
- Uargumentować i wartościować w różnych układach rzeczywistości znaczenie środowiska społeczno-kulturowego dla kształtu i funkcjonowania systemu edukacji w danym państwie.
- Zaprojektować badanie i dokonać analizy wybranego zagadnienia dotyczącego edukacji na świecie z zastosowaniem specyficznej metodologii komparatystycznej.
- Przeanalizować i ocenić stan edukacji w danym kraju w kontekście wybranych teorii społecznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza i funkcje, zakres i przedmiot badań komparatystyki w Polsce i na świecie.
- Główni przedstawiciele szkół komparatystyki pedagogicznej na świecie.
- Polska szkoła pedagogiki międzynarodowej i porównawczej.
- Agencje międzynarodowe związane z edukacją.
- Międzynarodowe badania edukacyjne.
- Główne założenia i specyfika procedur badawczych w obszarze pedagogiki porównawczej.
- Ideologie polityczne i ich wpływ na profil edukacji w danym kraju – kraje nordyckie a Stany Zjednoczone.
- Neoliberalizm jako dominująca ideologia w kontekście badań edukacji światowej.
- Tendencje w zakresie zmian systemowych, społecznych, kulturowych a zmiana w kształcie i funkcjonowaniu systemu oświaty w danym kraju jako konsekwencja tych tendencji.
- Wpływ kontekstu społeczno-kulturowego na kształt edukacji w danym kraju.
- Projektowanie i przygotowanie narzędzi do przeprowadzenia badań z zakresu komparatystyki pedagogicznej oraz ich realizacja.
- Analiza stanu systemu edukacji w danym kraju w kontekście teorii społecznych.

Nazwa zajęć: Nowe media w edukacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Definiuje pojęcia obszaru mediów i multimediów.
- Zna modele komunikacyjne i potrafi je odnieść do edukacji elementarnej.
- Zna klasyfikacje mediów i potrafi scharakteryzować media jako środki dydaktyczne w edukacji elementarnej.
- Zna i potrafi opisać przykłady wykorzystania mediów, multimediów i intermediiów w nauczaniu.
- Potrafi dokonać ewaluacji komunikatu medialnego lub materiału multimedialnego.
- Potrafi scharakteryzować Internet i wybrane aplikacje sieciowe jako narzędzia w rękach nauczyciela i ucznia.
- Zna i rozumie etyczno-prawne konteksty użytkowania mediów, zwłaszcza w odniesieniu do dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

- Media (nowe media) – definicje pojęć, podstawy rozumienia mediów.
- Modele komunikacyjne.
- Mechanizmy kształtowania się wartości i postaw pod wpływem mediów.
- Możliwości i metody wykorzystania mediów w różnych formach edukacji.
- Konteksty etyczne i prawne mediów.
- Ewaluacja pedagogiczna przekazów medialnych.
- Użytek edukacyjny sieci komputerowych.

Nazwa zajęć: Pedagogika medialna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

definiuje pojęcia obszaru mediów i multimediów

- Zna modele komunikacyjne i potrafi je odnieść do edukacji elementarnej.
- Zna klasyfikacje mediów i potrafi scharakteryzować media jako środki dydaktyczne w edukacji elementarnej.
- Zna i potrafi opisać przykłady wykorzystania mediów, multimediów i intermedii w nauczaniu.
- Potrafi dokonać ewaluacji komunikatu medialnego lub materiału multimedialnego.
- Potrafi scharakteryzować Internet i wybrane aplikacje sieciowe jako narzędzia w rękach nauczyciela i ucznia.
- Zna i rozumie etyczno-prawne konteksty użytkowania mediów, zwłaszcza w odniesieniu do dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie mediów, historia, ich rola i wpływ na człowieka.
- Przedmiot i zadania pedagogiki medialnej.
- Mechanizmy oddziaływania mediów, język mediów, metody analizy i oceny przekazów medialnych.
- Możliwości i metody wykorzystania mediów w różnych formach edukacji.
- Wpływ mediów na rozwój procesów poznawczych i wiedzy.
- Skutki oddziaływania medialnego.
- Mechanizmy kształtowania się wartości i postaw pod wpływem mediów.
- Podstawy wychowania do korzystania z mediów i odbioru mediów.
- Media w procesach dydaktycznych i wychowawczych.

Nazwa zajęć: Pedeutologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada uporządkowaną wiedzę na temat pedeutologii – zna obszary zainteresowań, terminologię, teorię i specyfikę działania nauczyciela, różnorodne uwarunkowania i dylematy pracy nauczyciela.
- Definiuje oraz uzasadnia podstawowe zadania i kompetencje nauczyciela profesjonalisty we współczesnej szkole w kontekście przeobrażeń szkoły; definiuje i umiejscawia wobec siebie podstawowe wymiary tożsamości nauczyciela oraz wymiary etosu profesji nauczycielskiej.
- Definiuje kierunki zmian w teorii i praktyce nauczycielskiej w kontekście rozwijającego się społeczeństwa informacyjnego oraz obywatelskiego.
- Projektuje działania edukacyjne, posługując się zasadami i normami etycznymi w podejmowanej działalności oraz przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych poszukując rozwiązań optymalnych w danej sytuacji i warunkach.
- Posiada przekonanie o znaczeniu realizacji roli zawodowej w sposób profesjonalny, wadze refleksji deontologicznej i przestrzegania zasad etyki zawodowej, a także przejawia szacunek wobec siebie jako osoby samodzielnej, twórczej, względnie niezależnej intelektualnie i pragmatycznie.

Treści programowe dla zajęć:

- Pedeutologia jako subdyscyplina pedagogiczna. Naukowy charakter rozważań pedeutologicznych. Problematyka badawcza pedeutologii.
- Nauczyciel wobec kategorii pedagogicznych.
- Kwalifikacje, kompetencje i cechy osobowe nauczyciela. Przemiany w szkole i pracy nauczyciela na przestrzeni wieków.
- Kształcenie nauczycieli – orientacje i koncepcje.
- Rozwój zawodowy i doskonalenie nauczycieli. Awans zawodowy nauczyciela w świetle przepisów.
- Ocena pracy nauczyciela.
- Przemiany w szkole i pracy nauczyciela na przestrzeni wieków.
- Dylematy i trudności w pracy nauczyciela. Swoistość działania pedagogicznego.
- Nauczyciel przyszłości – szkoła „jutra”. Nauczyciel XXI w.
- Tożsamość zawodowa nauczyciela.
- Autorytet nauczyciela. Podmiotowo-przedmiotowe determinanty autorytetu nauczyciela – kategorie demograficzne: wiek, płeć, doświadczenie zawodowe... stan cywilny.
- Młody nauczyciel – uwarunkowania do startu zawodowego.

- Satysfakcja zawodowa.
- Wypalenie zawodowe.
- Nauczyciel w relacjach podmiotowych – z uczniem, rodzicem, instytucjami pozaszkolnymi i społecznością lokalną.
- Moralny wymiar zawodu nauczyciela. Etyka zawodowa.
- Problemy współczesnej szkoły polskiej i ich źródła. Relacje nauczyciel – uczeń.

Nazwa zajęć: Etyka w pracy pedagoga

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi rozróżnić normy prawne od etycznych i moralnych. Wie, czym jest norma, czym ocena, czym wzorzec postępowania. Wie o sankcjach i regulacjach prawnych w zakresie pracy z dziećmi.
- Potrafi poprawnie wartościować wedle kryteriów. Potrafi uwzględnić okoliczności i osobowość dziecka w ocenie i osądzie jego postępowania. Zna pojęcia sądów aksjologicznych i utylitarnych.
- Wie, czym jest odpowiedzialność sądenia. Umie wartościować pozaemocjonalnie. Wie, czym się cechują sądy niesprawiedliwe i krzywdzące. Zna pojęcie obiektywizmu w sądeniu.
- Wie, w jaki sposób etyka wpływa na wychowanie małych dzieci. Wie, czym są stereotypy wychowawcze i stygmatyzacje. Docenia rolę etyki i pedagoga we współczesnym świecie.
- Potrafi w sposób werbalny i niewerbalny wyrazić treści nacechowane aksjologicznie. Zna sposoby motywacji werbalnej i aksjologiczne „gry językowe”.
- Stosuje mądry namysł w sytuacji trudnych wychowawczo i tych wymagających zaangażowania pedagogicznego.

Treści programowe dla zajęć:

- Etyka zawodu pedagoga a deontologia. Prawa, normy, obowiązki i sankcje. Etyka a moralność.
- Relacja z dzieckiem jako przestrzeń etyczna. Osobowość dziecka a typ relacji pedagogicznej. Sytuacja społeczna, kulturowa i rodzinna a budowanie odpowiedzialności za wspólne dobra w przestrzeni publicznej.
- Rola pedagoga w wychowaniu i kształceniu dzieci: doradca, badacz, mentor, opiekun, przyjaciel?
- Obiektywizm sądenia. Sprawiedliwość, tolerancja, życzliwość i opiekuńczość jako cechy skupiające wzorzec osobowości dobrego pedagoga.
- „Zły pedagog” – antywzorzec; zawiść, obojętność, nieuczciwość, formalizm.
- Cele wychowania. Wartościowa relacja a niesprawiedliwa stygmatyzacja. Rodzaje wpływów etyki na wychowanie i wartościowanie w życiu małego dziecka.
- Uczeń też ma głos. Aksjologia rodzi się w dyskusji i wysłuchaniu racji. Werbalne i niewerbalne sposoby wartościowania. Pochwała i nagana słowna.
- Trudności w wartościowaniu i sytuacji niejednoznacznie moralne. Przegląd stanowisk i przykładów.

Nazwa zajęć: Problemy etyki i pragmatyki zawodu nauczyciela - wychowawcy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi rozróżnić normy prawne od etycznych i moralnych. Wie, czym jest norma, czym ocena, czym wzorzec postępowania. Wie o sankcjach i regulacjach prawnych w zakresie pracy z dziećmi nauczyciela-wychowawcy.
- Potrafi poprawnie wartościować wedle kryteriów. Potrafi uwzględnić okoliczności i osobowość dziecka w ocenie i osądzie jego postępowania. Zna pojęcia sądów aksjologicznych i utylitarnych.
- Wie, czym jest odpowiedzialność sądenia. Umie wartościować pozaemocjonalnie. Wie, czym się charakteryzują sądy niesprawiedliwe i krzywdzące. Zna pojęcie obiektywizmu sądu i wie, jak go uzyskać.
- Wie, w jaki sposób etyka wpływa na wychowanie małych dzieci. Wie, czym są stereotypy wychowawcze i stygmatyzacje. Docenia rolę etyki w pracy z dziećmi jako nauczyciel wychowawca.
- Potrafi w sposób werbalny i niewerbalny wyrazić treści nacechowane aksjologicznie. Wie, czym jest kultura języka. Potrafi przekazać dzieciom w sposób przystępny treści aksjologiczne.
- Posiada umiejętność indywidualizacji nauczania w zależności od możliwości i potrzeb ucznia. Wie, czym jest pragmatyka zawodu nauczyciela-wychowawcy.

Treści programowe dla zajęć:

- Etyka jako dyscyplina naukowa i jej początki w myśli filozoficznej. Etyka a wychowanie – z dziejów teorii i praktyki wychowania w etyce. Etyka w przepisach i paragrafach.
- Nowa rola nauczyciela-wychowawcy w świetle procesów globalizacji i cyfryzacji współczesnego świata.
- Poszanowanie godności dziecka. Szeroka perspektywa jego problemów w kontekście edukacyjnym, wychowawczym, opiekuńczym.
- Uczeń też ma głos. Kultura języka i jego etyczny wymiar. Aksjologia rodzi się w dyskusji i wysłuchaniu racji. Werbalne i niewerbalne sposoby wartościowania. Pochwała i nagana słowna.

- Kompetencje nauczyciela-wychowawcy; komponent behawioralny, intelektualny, społeczny. Sprawiedliwość, tolerancja, życzliwość i opiekuńczość jako cechy skupiające wzorzec osobowości dobrego nauczyciela.
- Antywzorzec nauczyciela-wychowawcy; zawiść, obojętność, nieuczciwość, formalizm brak tolerancji i cierpliwości, faworyzowanie niektórych uczniów.
- Trudności w pracy nauczyciela – wychowawcy. Przegląd stanowisk i przykładów.

Nazwa zajęć: Logika

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- objaśnia podstawową terminologię logiczną; zna rodzaje nazw, zależności między nimi oraz rozróżnia typy definicji; tłumaczy elementarne problemy dotyczące rachunku logicznego
- posługuje się kategoriami składniowymi; bada zależności między zakresami nazw; porównuje rodzaje definicji oraz bada poprawność definicji sprawozdawczych; posługuje się rachunkiem logicznym: sylogistyka, rachunek zdań, rachunek predykatów
- zachowuje krytycyzm w wyrażaniu opinii; troszczy się o zachowanie elementarnej kultury logicznej w dyskusji; wykazuje się odpowiedzialnością w formułowaniu wypowiedzi ustnych i pisemnych

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie znaku, znaki słowne, język, kategorie syntaktyczne, funkcje wypowiedzi.
- Nazwy i definicje: pojęcie nazwy, desygnat nazwy, rodzaje nazw, treść nazwy, zakres nazwy, zależności między zakresami nazw, definicje i ich rodzaje.
- Klasyczny rachunek zdań: zdanie w sensie logicznym, schematy zdań, wartość logiczna zdania, tautologie i kontrtautologie, prawda logiczna i zdania wewnętrznie sprzeczne, wynikanie logiczne, wnioskowania.
- Sylogistyka: schematy zdań, sylogizmy, metody sprawdzania poprawności sylogizmów.
- Klasyczny rachunek predykatów: schematy zdań, stałe indywidualne, identyczność, tautologie i kontrtautologie, reguły.

Nazwa zajęć: **Metodologia badań społecznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o obszarach nauk społecznych, ich wzajemnych przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z różnymi dyscyplinami nauki, o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, konieczności ich rozpoznawania w procesie badań empirycznych.
- Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat metod badań stosowanych w naukach społecznych, zasad przygotowania koncepcji badań.
- Posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania, przetwarzania, diagnozowania, racjonalnego oceniania zjawisk społecznych, problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturowych.
- Posiada rozwinięte umiejętności badawcze: formułuje problemy i hipotezy badawcze, dobiera metody, techniki, konstruuje narzędzia badawcze, opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań.
- Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
- Ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu metodologii nauk społecznych i budowania warsztatu pracy badacza.

Treści programowe dla zajęć:

- Poznanie, dystrybucja wiedzy, istota nauki, teorie naukowe – modele badawcze w naukach społecznych
- Organizacja badań. Konceptualizacja badawcza. Przedmiot i cel badań, formułowanie problemów i hipotez badawczych Definiowanie i operacjonalizacja pojęć. Zmienne i ich rodzaje. Wskaźniki w badaniach pedagogicznych
- Pomiar w badaniach empirycznych - określenie i właściwości pomiaru, skale pomiarowe
- Badania ilościowe i jakościowe w naukach społecznych . Omówienie metod i technik badawczych. Dobór próby badawczej.
- Omówienie metod i technik badawczych. Typy badań a dobór próby badawczej
- Etyczne aspekty badań empirycznych Opracowywanie wyników badań

Nazwa zajęć: **Metodologia badań pedagogicznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozróżnia podstawowe paradygmaty wiedzy naukowej
- analizuje specyfikę badań ilościowych i jakościowych

- przejawia krytyczną i odpowiedzialną postawę wobec wybieranych procedur badawczych oraz korzystania z cudzej własności intelektualnej z zachowaniem postaw etycznych stosuje wybrane orientacje badawcze w badaniach własnych uwzględniając przepisy dotyczące wykorzystania cudzej pracy

Treści programowe dla zajęć:

- Metodologia a funkcje pedagogiki jako nauki. Geneza i rozwój koncepcji badania zjawisk społecznych.
- Podstawowe kategorie badawcze pedagogiki (empirycznej, prakseologicznej, hermeneutycznej).
- Modelowe cechy współcześnie uznawanych paradygmatów naukowych: pozytywistycznego, humanistycznego, krytycznego i postmodernistycznego.
- Struktura procesu badawczego w metodologii badań pedagogicznych (cele, problemy, hipotezy, zmienne, wskaźniki, próba badawcza, konstruowanie narzędzi badawczych).
- Rodzaje i typy badań. Metody opisowe a metody eksperymentalne. Przetwarzanie i analizowanie zgromadzonych danych źródłowych. Specyfika badań małego dziecka.
- Ilościowe i jakościowe badania zjawisk społecznych. Geneza i historyczna zmienności ilościowych i jakościowych procedur badawczych.
- Kontekst społeczny badań pedagogicznych, etyczne aspekty prowadzenia i wykorzystywania badań naukowych. Współczesne prawo autorskie, aspekty i zasady ochrony własności intelektualnej. Plagiat.
- Metody statystyczne w przetwarzaniu i analizowaniu wyników badań pedagogicznych. Interpretacja zebranego materiału empirycznego.

Nazwa zajęć: **Elementy statystyki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Określa rolę statystyki w badaniach naukowych. Zna podstawowe pojęcia statystyczne i strukturę badania statystycznego.
- Zna podstawowe zasady doboru próby badawczej oraz sposoby opracowania danych ilościowych. Dokonuje graficznej prezentacji rozkładu częstości rozkładu procentowego.
- Potrafi obliczyć podstawowe statystyki z wykorzystaniem wybranego programu komputerowego.
- Zna podstawowe zasady wnioskowania statystycznego. Dokonuje analizy wybranych wyników testów statystycznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Rola statystyki. Podstawowe pojęcia statystyczne. Struktura badania statystycznego.
- Dobór próby. Przygotowanie danych do obróbki: sposoby kodowania i tworzenie macierzy danych. Rozkłady statystyczne.
- Opis rozkładu statystycznego. Graficzne prezentacje danych.
- Podstawy wnioskowania statystycznego. Zależności statystyczne między zmiennymi.
- Podstawy wnioskowania statystycznego.

Nazwa zajęć: **Seminarium magisterskie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie sens i znaczenie metodologii pedagogicznej i metodologii badań pedagogicznych.
- Posiada kompetencje umożliwiające rozróżnienie różnych typów badań pedagogicznych.
- Potrafi zoperacjonalizować i zinstrumentalizować badania oraz skonstruować wiedzę o edukacji.
- Potrafi przeanalizować literaturę związaną z przedmiotem badań oraz skonstruować strukturę procesu badawczego od strony: przedmiotu badań, celów, problemów, listy zmiennych, modelu badawczego, hipotezy badawczej; układu zmiennych, ich definicji, wskaźników, konstrukcji narzędzi badawczych oraz doboru metod i technik; ilościowej, jakościowej i triangulacyjnej wyników badań, jednostek treściowych analiz, ilościowej i jakościowej interpretacji wyników badań, podsumowania wyników badań.
- Zna techniki pisanie pracy i zasady ochrony praw autorskich
- Potrafi myśleć i działać naukowo i tym samym kreować wiedzę naukową

Treści programowe dla zajęć:

- Omówienie specyfiki badań naukowych w obszarze pedagogiki
- Źródła informacji naukowej
- Omówienie etapów procesu badawczego
- Wybór tematu pracy
- Przygotowanie struktury procesu badawczego
- Czytanie literatury, ocena i selekcja materiałów
- Przygotowanie planu pracy
- Techniki pisanie pracy – strona edytorska

- Ochrona praw autorskich w trakcie przygotowywania pracy magisterskiej
- Dyskusja nad opracowanym i realizacją badań własnych w terenie
- Skonstruowanie narzędzi badawczych wraz z doбором metod i technik badawczych
- Interpretacja wyników badań
- Omówienie fragmentów pracy przez seminarzystę
- Ostateczne omówienie pracy
- Przygotowanie do egzaminu magisterskiego

Nazwa zajęć: Wstęp do wiedzy o kulturze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie różnice między potocznym a naukowym ujęciem kultury
- Zna i rozumie kulturowe podstawy edukacji, w tym edukacji kulturalnej dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym
- Zna i rozumie podstawy uczestnictwa w kulturze, animacji społeczno-kulturalnej, działalności upowszechnieniowej w zakresie kultury
- Potrafi samodzielnie wykorzystać i integrować wiedzę o kulturze i edukacji dla rozwiązywania problemów kulturalnych i edukacyjnych
- Wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności kulturalnej sposób działania (zadania, formy, środki, metody) rozwijający upodobania, zainteresowania i zamiłowania dzieci
- Jest gotów do utożsamiania się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w działalności kulturalno-pedagogicznej
- Odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie zawodowe, tolerancją w odniesieniu do „inności”, „odmienności”

Treści programowe dla zajęć:

- Potoczne i naukowe rozumienie kultury. Metodologiczne zróżnicowanie koncepcji kultury
- Teorio-kulturowe konceptualizacje i interpretacje świata, miejsca człowieka w świecie. Kulturowe obrazowanie dzieciństwa i dziecka. Kultura – edukacja - kultura
- Kultura – uczestnictwo w kulturze – animacja społeczno-kulturalna – polityka kulturalna
- Indywidualno-podmiotowe uwarunkowania kontaktu dzieci z kulturą. Zabawa jako zjawisko kulturowe.
- Edukacja kulturalna dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym- zadania, formy, środki, metody

Nazwa zajęć: Antropologia kulturowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie specyfikę antropologicznego podejścia do kultury (w sensie metodologicznym i merytorycznym, historycznym i porównawczym)
- Zna i rozumie przemiany myślenia antropologicznego o kulturze trafnie wyróżniając główne nurty, orientacje badawcze
- Zna i rozumie mechanizmy funkcjonowania kultury, jej składniki, elementy oraz powiązania z wiedzą o człowieku, społeczeństwie i edukacji
- Potrafi stosować myślenie antropologiczne w odniesieniu do kultury współczesnej, a w jej ramach charakteryzować kulturę edukacji
- Potrafi stawiać pytania mające na celu antropologiczną interpretację podstaw edukacji
- Jest gotów do odchodzenia od skrajnych postaci etnocentryzmu na rzecz relatywizmu
- Jest gotów do przyjmowania krytycznego oglądu negatywnych zjawisk kulturowych, w tym zagrażających edukacji

Treści programowe dla zajęć:

- Kultura – pojęcie „osiowe” dla humanistyki i cecha definicyjna antropologii. Etapy (zmiany) w sposobie postrzegania kultury przez antropologię
- Kultura – identyfikacja jej elementów, cech, czynników, porządków, zasad funkcjonowania i sposobów badania w poszczególnych ujęciach antropologicznych.
- Typy, sfery, dziedziny kultury w ich historycznym ujęciu
- Antropologiczna wiedza o związkach zachodzących między kulturą a: (a) zjawiskami naturalnymi i ponadnaturalnymi, (b) systemami sądów o człowieku, (c) organizacją ludzkiego myślenia i działania, (d) organizacją społeczności
- Antropologia kulturowa wobec wyzwań współczesności
- Relacje między kulturą i edukacją w perspektywie antropologicznej. Antropologiczne podstawy edukacji; transmisja kulturowa, socjalizacja, inkulturacja.

Nazwa zajęć: Patologie wśród dzieci i młodzieży

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi nazwać i rozpoznać zachowania patologiczne wśród dzieci i młodzieży i ich przejawy (symptomatologia)
- Jest odpowiedzialnym i profesjonalnym pomagającym w trudnych sytuacjach z życia dzieci i młodzieży i ich rodzin
- Utożsamia się z wartościami i celami praktyki pedagogicznej zgodnej z etyką pracy
- Potrafi zorganizować sposoby i metody przeciwdziałania zjawiskom dewiacyjnym wśród dzieci i młodzieży, znając instytucjonalne i terapeutyczne formy pomocy

Treści programowe dla zajęć:

- Współczesne zachowania patologiczne i destrukcyjne wśród dzieci i młodzieży na przykładzie wybranych analiz teoretycznych i badawczych (agresja werbalna w szkole, bullying – znęcanie się, kradzieże, infoholizm, sekty i destrukcyjne kulty, cyberprzemoc, prostytutka, zjawisko galerianek, seksting, sponsoring, narkomania i alkoholizm wśród dzieci i młodzieży)
- Zachowania przestępcze wśród nieletnich – uwarunkowania, przejawy, konsekwencje, pomoc i wsparcie w wybranych instytucjach
- Destrukcyjne modele zachowań dostępne w środkach masowego przekazu i negatywnych wzorcach z domu rodzinnego jako problem społeczny i wychowawczy
- Profilaktyka wobec zjawisk destrukcyjnych na przykładzie analiz wybranych kampanii reklamowych, na przykład: „ Słowo rani przez całe życie” , „ Zero tolerancji dla przemocy w szkole”

Nazwa zajęć: Podstawy interwencji kryzysowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie pojęcia kryzysu i interwencji kryzysowej oraz różnice między interwencją kryzysową a innymi działaniami pomocowymi i terapeutycznymi
- Zna i rozumie wybrane typologie sytuacji krytycznych oraz dynamikę rozwijającego się kryzysu i jego wpływu na uczestników
- Potrafi wskazać sygnały świadczące o zbliżającym się kryzysie oraz objawy wystąpienia kryzysu
- Potrafi omówić zasady podejmowania działań interwencyjnych w zależności od rodzaju sytuacji kryzysowej
- Zna i rozumie modele interwencji kryzysowej i różnice między nimi
- Wykazuje gotowość do podjęcia podstawowych działań interwencyjnych w sytuacji wystąpienia kryzysu w celu zminimalizowania strat ofiar i przekazania ich profesjonalnym służbom

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie w problematykę kryzysu
- Wprowadzenie w problematykę interwencji kryzysowej
- Interwencje kryzysowe wobec indywidualnych osób (agresja, trauma, zachowania autoagresywne i suicydalne)
- Interwencje kryzysowe wobec rodzin (uzależnienia, przemoc)
- Interwencje kryzysowe wobec grup w sytuacji krytycznej (katastrofa, kataklizm, akt terrorystyczny)
- Modele prowadzenia interwencji kryzysowej

Nazwa zajęć: Edukacja obywatelska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma uporządkowaną, pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o instytucjach społecznych, prawach człowieka i powinnościach obywatelskich, zjawiskach społecznych w obowiązującym ładzie prawnym i instytucjonalnym;
- definiuje efekty kształcenia o ustroju prawnym, regulującym prawa i obowiązki obywatelskie każdej grupy społecznej (wiekowej, środowiskowej, zawodowej, kulturowej) oraz propaguje społeczno-kulturowy wymiar działalności pro bono, fundacji, stowarzyszeń, wolontariatu, jako wykładni dojrzałej postawy obywatelskiej;
- ma teoretyczną i praktyczną świadomość dot. aktywności obywatelskiej i jej aksjologii oraz istoty zaangażowania obywatelskiego;
- rozumie i umiejętnie buduje dialog międzykulturowy oraz debatuje nt. różnic kulturowych pozwalając na akceptację świata wartości i postaw innych osób, w różnych kontekstach edukacyjnych i społeczno-kulturowych;
- posiada umiejętność argumentowania i krytycznego myślenia z wykorzystaniem poglądów, formułowania wniosków i tworzenia syntetycznych podsumowań;
- postępuje odpowiedzialnie i zgodnie z zasadami etyki i moralności społecznej oraz solidarności z innymi ludźmi; aktywnie propaguje wolontariat społeczny, edukacyjny i kulturowy; przejawia zaangażowanie w różnych przestrzeniach społeczności lokalnych (podmiotowych i przedmiotowych);

Treści programowe dla zajęć:

- Konstytucja – prawna przestrzeń edukacji o praworządności obywatelskiej.
- Etyczno-moralne wymiary edukacji obywatelskiej istotne dla relacji intra/interpersonalnej.
- Współczesne konteksty praw dziecka w przestrzeni edukacji obywatelskiej.
- Dziecko: mały i WIELKI CZŁOWIEK, czy także: mały i WIELKI OBYWATEL?
- Atrofia praw dziecka w przestrzeni środowiska rodzinnego.
- Społeczno-obywatelskie konteksty zawodu (i zawodów) nauczyciela w przestrzeni (anty)autorytetu. Europejskie (de)formaty edukacji obywatelskiej.
- Dzieci – destynacja pokolenia 2.0 w globalnej wiosce świata XXI wieku.

Nazwa zajęć: Podstawy prawa i organizacji oświaty

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna obowiązujące w Polsce Prawo Oświatowe, hierarchię przepisów prawnych
- Zna obowiązki i prawa nauczyciela wynikające z przepisów prawa oświatowego
- Zna rodzaje dokumentacji szkolnej i przedszkolnej i sposoby jej prowadzenia
- Interpretuje prawo wewnątrzszkolne (statut, regulaminy, procedury) tworzy i ewaluuje wewnątrzszkolne /przedszkolne

Treści programowe dla zajęć:

- Zapoznanie studentów z obowiązującym Prawem Oświatowym, UoSO Kartą Nauczyciela jako z najważniejszymi aktami prawnymi regulującymi działalność oświatową w Polsce;
- Zapoznanie z obowiązkami nauczyciela i obowiązkami rodziców wynikającymi z przepisów prawa.
- Wychowanie przedszkolne, obowiązek szkolny i obowiązek nauki, rodzaje i typy placówek oświatowych, kształcenie specjalne. Egzekucja spełniania obowiązku szkolnego.
- Organy prowadzące placówki oświatowe i organy nadzoru pedagogicznego ich rola, funkcja i zadania. Szczegółowe regulacje w zakresie nadzoru pedagogicznego. Polityka oświatowa państwa a planu nadzoru pedagogicznego.
- Podstawa prawna regulująca kwalifikacje pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela, awans zawodowy nauczyciela, konkursy na stanowiska kierownicze
- Rada pedagogiczna jej kompetencje, uprawnienia podejmowanie i wstrzymywanie uchwał rady pedagogicznej. Regulamin rady pedagogicznej interpretacja, realizacja i ewaluacja dokumentu.
- Społeczne organy regulujące pracę szkoły. Powoływanie Rady Rodziców, Rad Oddziałowych, Rady Szkoły, Samorządu Uczniowskiego, ZHP(R) itp. Ich kompetencje i rola w Funkcjonowaniu placówki.
- Organizacja kształcenia, wychowania i opieki w szkołach i placówkach publicznych, regulacje wewnętrzne statut, prowadzenie obowiązkowej dokumentacji przebiegu nauczania dzienniki lekcyjne, pomocy psychologiczno-pedagogicznej, wychowawcy klasy, zajęć dodatkowych, arkusze ocen, świadectwa itp.
- Analiza, ewaluacja i tworzenie wewnątrzszkolnych/przedszkolnej dokumentacji regulującej działalność placówki (zarządzenia dyrektora, uchwały rady pedagogicznej, regulaminy, procedury szkolne/przedszkolne)
- Zapoznanie z zakresem praw i obowiązków oraz przydziałem czynności nauczyciela w ramach rady pedagogicznej. Zasada współpracy i współdziałania.

Nazwa zajęć: Polityka oświatowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Opisuje i krytycznie analizuje procesy i zmiany zachodzące w systemie oświaty.
- Zna strategię budowania/zmieniaania systemu oświaty.
- Przybliża dylematy związane z ideologicznym uwikłaniem polityki oświatowej.
- Dokonuje analizy możliwych konsekwencji prowadzenia określonej strategii polityki oświatowej.
- Krytycznie analizuje wybrane modele systemów oświaty.
- Dokonuje analizy wybranych patologii i mechanizmów manipulacji w polityce oświatowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Diagnoza edukacji w Polsce.
- Strategie budowania/zmieniaania systemu oświaty.
- Modele systemu oświaty.
- Zmiany i procesy zachodzące w systemach edukacji.
- Polityka oświatowa w Polsce i na świecie.
- Patologie w polityce oświatowej.

Nazwa zajęć: Przedsiębiorczość w edukacji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawowe kategorie i zjawiska ekonomiczne

- Potrafi tworzyć i modyfikować struktury zarządzania
- Wykazuje gotowość do definiowania celów i planowania
- Rozpoznaje potrzeby i motywuje uczestników organizacji

Treści programowe dla zajęć:

- Ekonomia jako dziedzina nauk. Podziały i pojęcia (mikroekonomia i makroekonomia; popyt, podaż, cena; rynek, konsument, segmentacja nabywców;)
- Zarządzanie, kierowanie, przywództwo: definicje, różnice, funkcje. Rola zarządzania we współczesnej gospodarce
- Organizowanie: struktura organizacji, rozwiązania organizacyjne w praktyce – tworzenie i rozpoznawanie typów struktur; kultura organizacyjna – jej znaczenie i rodzaje
- Planowanie: proces podejmowania decyzji; rodzaje planów, metody i obszary planowania. Planowania przedsięwzięcia gospodarczego – wytyczanie misji, planów i celów
- Motywowanie: teorie motywacji, narzędzia i ich klasyfikacja; Kontrola – rodzaje, znaczenie kontroli. Zasady oceny podwładnych.

Nazwa zajęć: **Kultura języka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- definiuje podstawowe terminy z zakresu językoznawstwa normatywnego i posługuje się nimi w ocenie zjawisk językowych, rozumie znaczenie języka w kulturze
- rozróżnia i stosuje odmiany i style językowe, podstawowe dialekty, internacjonalizmy; rozpoznaje typy i mechanizmy powstawania usterek i błędów językowych
- prawidłowo interpretuje i wykorzystuje zasady asertywności i etyki słowa w mowie i piśmie
- wybiera i stosuje właściwe zachowania werbalne i niewerbalne oraz dostosowuje dobór środków języka do okoliczności i odbiorcy

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe definicje i terminologia z zakresu językoznawstwa normatywnego i kultury języka; style i odmiany językowe; sprawność i poprawność językowa; język jako narzędzie tworzenia rzeczywistości społecznej.
- Normy gramatyczne i stylistyczne we współczesnej polszczyźnie; autorytet językowy; błędy i usterki językowe; uzusy i innowacje fonetyczne, słowotwórstwo.
- Etykieta językowa; środowiskowe i zawodowe odmiany języka; socjolekty; etyczne aspekty komunikacji interpersonalnej; podstawowe związki między językiem a kulturą.
- Zróżnicowanie językowe społeczeństwa; regionalne sposoby komunikacji werbalnej; języki subkultur, polszczyzna młodego pokolenia.
- Wyrazy międzynarodowe w języku polskim; zagrożenia języka polskiego w dobie globalizacji.

Nazwa zajęć: **Emisja głosu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna mechanizmy tworzenia głosu. Potrafi modyfikować złe nawyki emisyjne i artykulacyjne
- potrafi zaprezentować ćwiczenia, oddechowe, fonacyjne oraz poprawiające technikę mowy.
- wykorzystuje znajomość podstawowych ćwiczeń z zakresu dynamiki oddechu, dykcji, interpretacji wybranych tekstów literackich, posiadanie umiejętności praktycznego wykorzystania walorów emisji głosu, techniki mowy
- stosuje w praktyce formy aktywności wpływające na jakość wypowiedzi publicznej poprzez dykcję, prawidłową emisję, język ekspresji ciała, prawidłową postawę ciała, prozodię mowy, właściwą fonację, pracuje nad estetycznym wyrazem i możliwie najwyższym poziomie efektów swojej pracy
- wykazać twórczą postawę, być kreatywny, wprowadzać elementy improwizacji podczas ćwiczeń doskonalących wymowę, posiadanie umiejętności kreatywnego myślenia o tekście, a także wypracowanie własnych sposobów wyróżniania poprzez styl wypowiedzi
- pracować efektywnie, samodzielnie i zespołowo
- docenia estetyczne walory wypowiedzi ustnej. Zna zasady stosowania krytyki wobec siebie i innych.
- ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności posiada umiejętności warsztatowe w stopniu niezbędnym do realizacji własnych projektów, dotyczących dysponowania głosem i techniką mowy

Treści programowe dla zajęć:

- Budowa oraz działanie aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego w kontekście optymalnego wykorzystania ich w zawodowej pracy głosem.
- Kultura mowy i komunikacji. Ćwiczenia relaksacyjne. Ćwiczenia wpływające na doskonalenie obserwacji siebie, Wypracowanie umiejętności rozluźniania obszarów ciała odpowiedzialnych za tworzenie głosu.

- Panowanie nad ciałem, wstydem, stresem przez wypracowanie własnego stylu wypowiedzi. Ćwiczenia doskonalące koncentrację podczas mówienia, oddychania i panowania nad ciałem (głównie technika F. Alexandra)
- Pewność artykulacyjna jako autokreacja. Wybrane techniki aktorskie, bazujące na potencjale danego studenta, wskazujące rolę intuicji w obserwacji ćwiczeń oddechowych: oddychanie przeponowo - żebrowe, podparcie oddechowe, wydłużanie i wyrównywanie fazy wydechowej.
- Ćwiczenia na bazie improwizacji – aktywność artykulacyjna tworzenie skrętaczy języka (lingwołamki, łamikrtańki) – słowne ciągi trudne - materiał ćwiczebny w nauczaniu dykcji. wykorzystywanie emocjonalności wypowiedzi, prowokowanie interpretacji przy użyciu głósłki, samogłoski, dźwięku, rytmu, ruchu, gestu.
- Pokaz jako forma przygotowania do prezentacji publicznej wybranego utworu literackiego i utworu pisanego przez siebie (np., recenzja, artykuł)

Nazwa zajęć: Warsztaty komunikacji interpersonalnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna cele, funkcje, sposoby i formy komunikacji interpersonalnej. Przy czym odróżnia wiedzę potoczną od podejścia naukowego.
- Zna wartość i wagę sprawnej komunikacji interpersonalnej. Wie, jakie korzyści ona przynosi. Potrafi wskazać zalety dobrze przeprowadzonej komunikacji i wady komunikacji mało skutecznych. Potrafi rozpatrywać wiedzę z zakresu komunikacji interpersonalnej w świetle edukacji małego dziecka.
- Dokonuje diagnozy stylów komunikowania się i próbuje poprawić płynność komunikacyjną lub w przypadku zerwania komunikacji – podejmuje się jej ponownego nawiązania. Potrafi dokonać racjonalnego przeglądu swoich atutów i braków w procesie komunikowania się społecznego, zwłaszcza w komunikacji z małym dzieckiem. Ma przy tym dużą świadomość moralną i etyczną.
- Ma świadomość własnych barier komunikacyjnych, odnosi swoje umiejętności do sytuacji komunikacyjnej i otoczenia, a także osobowości rozmówcy, w tym osobowości małego dziecka. Wie, czym są bariery komunikacyjne i jak ich unikać. Zdaje sobie sprawę, że to zwiększa szanse na osiągnięcie powodzenia w kontaktach interpersonalnych.
- Wie o potrzebach ekspresji werbalnej małego dziecka. Zdaje sobie sprawę z tego, sposób operowania językiem i dobór słów stanowi o jasności komunikacji i jej zrozumiałości, a także o przyszłym sukcesie. Ma znajomość rozróżnień między komunikacją werbalną i niewerbalną i znaczenie tej ostatniej w procesie porozumiewania się.

Treści programowe dla zajęć:

- Sposoby komunikowania się. Funkcja i cel komunikacji. Komunikacja werbalna a niewerbalna. Procesy zachodzące w trakcie komunikowania się, zwłaszcza podczas komunikowania się z małym dzieckiem. Znaczenie komunikacji w życiu społecznym, prywatnym i zawodowym.
- Dobra i zła komunikacja międzyludzka. Komunikaty skuteczne i nieskuteczne w procesie rozwoju i nauki małego dziecka.
- Tożsamość społeczna. Obraz „ja”. Świadome budowanie własnego obrazu w komunikacji. Świadomość siebie, swoich możliwości i ograniczeń w procesie porozumiewania się.
- Nawiązywanie kontaktu - poznawanie innych, postrzeganie innych. Osobowość rozmówcy, sposoby prowadzenia konwersacji, bariery komunikacyjne (w pracy z małym dzieckiem). Sposoby ich niwelowania.
- Wywieranie wpływu na ludzi. Savoir vivre w komunikacji. Asertywność i kreatywność w sposobie porozumiewania się. Obrazowość i egzemplifikacja jako sposób na skuteczność w przekonywaniu do swoich racji. Moralny aspekt procesów komunikacyjnych w pracy z dzieckiem.
- Sztuka radzenia sobie w sytuacjach konfliktowych. Posługiwanie się informacją i współczesny sposób funkcjonowania świata informacyjnego. Sposoby budowania sukcesu społecznego czy zawodowego poprzez umiejętne budowanie zasobów wiedzy.

Nazwa zajęć: Język obcy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawowe struktury gramatyczne oraz formy językowe; kulturę kraju danego obszaru językowego oraz wybraną literaturę, rymowanki i piosenki oraz zabawy dla dzieci w języku obcym.
- potrafi wykorzystywać pogłębione kompetencje leksykalne, gramatyczne, fonetyczne i socjokulturowe w komunikowaniu się w języku obcym; posługiwać się sprawnościami w zakresie rozumienia ze słuchu, mówienia, czytania i pisania; samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł w języku obcym; dobierać w pracy z dziećmi lub uczniami odpowiednią literaturę, rymowanki i piosenki oraz zabawy w języku obcym.

- jest gotów do autorefleksji nad posiadanymi kwalifikacjami, podejmowania kształcenia i pracy w celu rozwoju umiejętności językowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Nabywanie wiedzy językowej oraz umiejętności językowych na poziomie B2+; ćwiczenie umiejętności rozumienia tekstu słuchanego i czytanego oraz wypowiedzania się w formie pisemnej i ustnej z wykorzystaniem wiedzy gramatycznej, leksykalnej, gramatycznej i fonetycznej właściwej dla wyżej wymienionego poziomu językowego.
- Nabywanie wiedzy z zakresu kultury i realiów politycznych, ekonomicznych i społecznych właściwych dla angielskiego obszaru językowego, nauczanie tolerancji i zrozumienia dla specyfiki danego obszaru językowego; ćwiczenie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy językowej i kulturowej oraz jej pogłębiania poprzez korzystanie ze źródeł w nauczonym języku obcym; ćwiczenie umiejętności pozyskiwania materiałów językowych mających zastosowanie w nauczaniu dzieci, w tym materiałów służących uczeniu się poprzez zabawę.
- Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do poszerzenia oraz utrwalenia wiadomości; uświadamianie potrzeby dokończania się z wykorzystaniem źródeł w języku obcym w celu podnoszenia własnych kwalifikacji językowych.

Nazwa zajęć: Wychowanie fizyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Znajomość przepisów gier zespołowych i drużynowych. Wiedza dotycząca metod kształtowania siły, szybkości, wytrzymałości oraz zestawów ćwiczeń podtrzymujących gibkość i rozwijających koordynację ruchową.
- Wiedza dotycząca metod kształtowania siły, szybkości, wytrzymałości oraz zestawów ćwiczeń podtrzymujących gibkość i rozwijających koordynację ruchową.
- Opanowanie i utrwalenie umiejętności ruchowych z gimnastyki podstawowej, aerobiku, pływania, zespołowych gier sportowych i drużynowych, fitnessu, lekkiej atletyki i innych oraz łączenia ruchów z muzyką.
- Pełnienie roli sędziego. Interpretacja rezultatów wyniku sportowego.
- Umiejętność organizowania i aktywnego uczestnictwa w różnych (indywidualnych i zespołowych) formach aktywności sportowej, rekreacyjnej i turystycznej.
- Umiejętność stosowania ćwiczeń relaksacyjnych i rozluźniających – redukujących poziom napięć emocjonalnych i stresów oraz poprawiających samopoczucie. Dbłość o zdrowie własne i innych

Treści programowe dla zajęć:

- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała oraz wszechstronny rozwój.
- Dbłość o własny organizm i sprawność.
- Podstawowa umiejętność gry w zespołowe gry sportowe i drużynowe
- Poznawanie zasad i podstawowych elementów różnych dyscyplin sportowych.
- Zapoznanie z nowoczesnymi formami ruchu – aerobiku, fitness, gimnastyki i innych.
- Formy spędzania czasu wolnego z wykorzystaniem sportu i rekreacji.
- Wzmacnianie wszystkich grup mięśniowych
- Dyscyplina i bezpieczeństwo na lekcji wychowania fizycznego

Nazwa zajęć: Edukacja informacyjna i źródłowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- wskazuje różnice i wspólne cechy systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni (Biblioteka Uniwersytecka, biblioteki wydziałowe).
- potrafi w sposób właściwy wyszukiwać i korzystać ze źródeł informacji tradycyjnej i elektronicznej.
- zna zasady korzystania z czytelni i wypożyczalni.
- umie korzystać z usług oferowanych przez bibliotekę.
- posiada umiejętność zbierania materiału oraz poprawnie sporządza bibliografie dla celów tworzenia pracy licencjackiej.

Treści programowe dla zajęć:

- System biblioteczno-informacyjny UAM w Poznaniu:
 - zdefiniowanie elementów wchodzących w skład systemu
 - charakterystyka cech wspólnych i różniących Bibliotekę Uniwersytecką i biblioteki wydziałowe
- Biblioteka Uniwersytecka i biblioteki wydziałowe - charakterystyka zbiorów - księgozbiory odpowiadające profilom wydziałów.
- Podstawowe zasady korzystania ze wspólnego dla całego systemu biblioteczno-informacyjnego regulaminu korzystania ze zbiorów bibliotecznych.

- Konto czytelnika. Korzyści wynikające z oferowanych możliwości: zdalny zapis, charakterystyka konta, podstawowe zasady: zamówienia, prolongaty, rezerwacje.
- Wyszukiwanie książek i czasopism. Charakterystyka niezbędnych narzędzi wyszukiwawczych
 - multiwyszukiwarka
 - katalog on-line
 - katalog kartkowy dostępny w formie tradycyjnej i elektronicznej.
- Ważne katalogi on-line w Polsce:
 - katalogi BN
 - Katalog KaRo (Katalog Rozproszony Bibliotek Polskich)
 - NUKAT (Narodowy Uniwersalny Katalog).
- Praktyczne wskazówki dotyczące poszukiwania literatury: wyszukiwanie tematyczne, proste, logiczne, zaawansowane (katalog on-line, multiwyszukiwarka, katalog tradycyjny Digit Cards – zasady działania).
 - wypożyczenia z księgozbioru dydaktycznego wypożyczalni
 - wypożyczenia i odbiór książek z magazynu
 - zamówienia książek i czasopism z całego zasobu bibliotecznego w czytelnich i do czytelników.
- Tradycyjne źródła informacji:
 - bibliografie, encyklopedie, słowniki, opracowania.
- Charakterystyka elektronicznych źródeł informacji – dostęp do krajowych i zagranicznych zasobów wiedzy: bazy danych, czasopisma elektroniczne, książki elektroniczne, biblioteki wirtualne, repozytoria.
- Warsztat naukowy studenta – szkolenia;
- Bibliografie: rodzaje, zasady tworzenia opisu, bibliografia załącznikowa.
- Plagiat: definicja i konsekwencje, przykłady plagiatu.
- Usługi biblioteczne
 - ASK a librarian – Zapytaj bibliotekarza
 - Zaproponuj kupno książki
 - portale dziedzinowe
 - wypożyczalnia międzybiblioteczna
- Biblioteka dla studenta - cykliczne akcje biblioteki.

Nazwa zajęć: **Ratownictwo przedmedyczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Definiuje i objaśnia znaczenie podstawowych pojęć z zakresu udzielania pierwszej pomocy, stosuje podstawowe algorytmy udzielania pierwszej pomocy
- Potrafi wezwać specjalistyczne służby oraz podjąć działania mające na celu zwiększenie szans osób poszkodowanych na przeżycie
- Potrafi określić stan osoby poszkodowanej oraz priorytety w udzielaniu pierwszej pomocy
- Dostrzega problemy etyczne i moralne związane z udzielaniem pierwszej pomocy

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawy prawne udzielania pierwszej pomocy. Łańcuch przeżycia.
- Prawna konieczność a moralny obowiązek udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.
- Psychologiczne aspekty udzielania pierwszej pomocy oraz konsekwencje wynikające z zaniechania obowiązku ratowania życia ludzkiego
- Reanimacja a resuscytacja jako pojęcia związane ze stanem zagrożenia życia ludzkiego.
- Praktyczna umiejętność wezwania pomocy. Centrum Powiadamiania Ratunkowego (CPR)
- Algorytm postępowania w RKO według Europejskiej Rady Resuscytacyjnej. Prowadzenie akcji reanimacyjnej
- Rodzaje automatycznych zewnętrznych defibrylatorów (AED). Praktyczne zastosowanie defibrylatora (AED)
- Umiejętność podejmowania działań w przypadku omdlenia, padaczki, złamania, krwotoku, zadławienia

Nazwa zajęć: **Przygotowanie do praktyk**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawę prawną i uwarunkowania praktyk zawodowych
- Zna strukturę i organizację praktyk zawodowych oraz jej uwarunkowania wynikające z charakteru placówek
- Zna i rozumie zadania na poszczególnych etapach praktyk, posiada umiejętność ich dokumentowania

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawa prawna, struktura i organizacja praktyk zawodowych
- Uwarunkowania praktyk wynikające z charakteru placówki: szkoły, przedszkola, placówek oświatowych
- Etapy praktyki zawodowej: praktyka psychologiczna, praktyka dydaktyczna. Charakter zadań na poszczególnych etapach.
- Sposoby prowadzenia dokumentacji z praktyk zawodowych

Nazwa zajęć: Praktyki zawodowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna specyfikę i sposób funkcjonowania przedszkoli, szkół lub placówek oświatowych, organizację ich pracy, zadania i sposób prowadzenia dokumentacji.
- Analizuje szkolne sytuacje wychowawcze obejmujące aktywność formalnych i nieformalnych grup uczniów, rozpoznaje pełnione w grupie role, postawy, zachowania. Diagnozuje pozycje jednostek w grupie, ich potrzeby. Wyciąga wnioski z obserwacji.
- Zna i rozumie codzienną rolę nauczyciela w organizowaniu środowiska wychowania i uczenia się dzieci lub uczniów oraz jego warsztat pracy
- Wykorzystuje wiedzę pedagogiczną i przedmiotową do samodzielnego planowania i realizacji zadań wychowawczo-dydaktycznych w przedszkolu i klasach I–III szkoły podstawowej (w skali rocznej, tygodniowej i dziennej);
- Organizuje przestrzeń edukacyjną do określonych zajęć. Przygotowuje pomoce dydaktyczne i w odpowiedni sposób z nich korzysta na zajęciach. Wykorzystuje nowe media i technologie informacyjno-komunikacyjne w działaniach dydaktyczno-wychowawczych
- Poddaje refleksji i ocenie skuteczność swoich działań edukacyjnych pod kątem realizacji celów wychowania i kształcenia oraz stosowanych metod i środków dydaktycznych, oceny efektów prowadzonych działań wychowawczych, stosowania różne strategie pracy z dziećmi
- Zna zasady bezpieczeństwa i przestrzega ich w trakcie realizacji zadań opiekuńczo-wychowawczo-dydaktycznych
- Przestrzega zasad kultury pedagogicznej w stosunku do dzieci, współpracowników, rodziców.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika przedszkola, szkoły. Funkcjonowanie i organizacja placówki, podstawy prawne, dokumentacja szkoły. Szkoła jako instytucja wychowawcza, opiekuńcza i kształcąca
- Zadania opiekuńczo-wychowawcze, ich uwarunkowania środowiskowe.
- Rozpoznawanie indywidualnych potrzeb i problemów uczniów. Analiza codziennych sytuacji i funkcjonowania dzieci w szkole.
- Klimat szkoły. Struktura klasy, pozycja jednostek w grupie.
- Nauczyciel i jego warsztat. Autorytet i wizerunek nauczyciela. Codzienne czynności nauczyciela, sposoby organizowania codziennej pracy.
- Projektowanie zajęć dydaktyczno-wychowawczych. Określanie celów, dobór treści, metod i form pracy.
- Wybór i aranżacja i przestrzeni edukacyjne. Opracowanie pomocy dydaktycznych.
- Ewaluacja realizowanych zajęć. Analiza skuteczności działania. Poszukiwanie rozwiązań.
- Bezpieczeństwo pracy z dziećmi, odpowiedzialność nauczyciela.
- Kultura pedagogiczna. Profesjonalizm w pracy nauczyciela. Wizerunek nauczyciela.
- Wykorzystanie nowych mediów i technologii informacyjnych w pracy dydaktyczno-wychowawczej.